

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γεπονιές-64

Τους αποχαιρέτησαν και τράβηξαν για την οδό Φιλελλήνων που ήταν το ιατρείο. Θα έβλεπαν τον ίδιο παθολόγο που είχε δει και ο συχωρεμένος ο πατέρας τους πάνω από είκοσι χρόνια πριν. Ήταν ο οικογενειακός γιατρός. Είχαν περάσει την οδό Σταδίου όταν αντίκρισαν μια ομάδα από ξανθές, ροδαλές γυναίκες στο απέναντι πεζοδρόμιο. Φορούσαν ομοιόμορφες βαθυγάλαζες στολές και άσπρα φακίδια. Ο Γιώργης έκοψε το βήμα του και ο Ηρακλής του εξηγούσε:

- Είναι Αγγλίδες νοσοκόμες του Ερυθρού Σταυρού από το πλωτό νοσοκομείο «Βρετάνια». Τορπιλίσθηκε κοντά στο νησί Κέα από γερμανικό υποβρύχιο. Σκοτώθηκαν περίπου εκατό, τραυματίστηκαν διακόσιοι, οι εκατό πενήντα πολύ βαριά. Οι νοσοκόμες μένουν σε διάφορα ξενοδοχεία. Είναι αριστοκράτισσες και πλούσιες. Όμως φαίνονται πολύ απλές και στη συμπεριφορά και στο ντύσιμο. Οι διασωθέντες τις παινεύουν για την ψυχραιμία τους και την ανθρωπιά τους»

- Να 'ναι ευλογημένες. Είναι ιερό το έργο τους.

- Δυστυχώς, οι Γερμανράδες παρασπονδούν. Είναι ενάντια στους κανόνες του πολέμου να βυθίζουν πλωτά νοσοκομεία και εμπορικά πλοία.

Ο γιατρός έκανε την εξέταση και ανακοίωσε:

- Κυρ-Γιώργη, το έλκος δεν είναι θανάσιμη αρρώστια. Δεν παύει όμως να βασανίζει. Δυστυχώς, δεν έχουμε φάρμακα γι' αυτή την πάθηση. Όμως μπορείς να την ελέγχεις με την κατάλληλη διατροφή. Το γιαούρτι, το μέλι, το λάχανο, ειδικά η μάπα, η μαστίχα, το σκόρδο, η γλυκόριζα, κάνουν καλό. Ο καφές, οι ντομάτες, τ' αλλαντικά βλάπτουν. Καθώς και το τσιγάρο. Προσπάθησε να το κόψεις.

- Ευχαριστώ, γιατρέ. Θα κάνω το κατά δύναμη.

- Πάμε έναν περίπατο στον Βασιλικό κήπο να ξεσκάσουμε, είπε ο Ηρακλής καθώς έφευγαν από το ιατρείο.

Περπάτησαν λίγο στα στρωμένα με χρυσοπράσινα φύλλα μονοπάτια του Κήπου και κάθισαν σε ένα παγκάκι. Οι γοητεία των μενεξέδων αναζωογονητική. Είχε πολύ κόσμο εκείνο το γλυκό φθινοπωρινό δειλινό. Γονείς με μικρά παιδιά, νεαροί δανδήδες, κομψοντυμένες δεσποινίδες και πάρα πολλοί ναύτες.

- Οι ναύτες είναι Γάλλοι. Στρατοπεδεύσαν στο Ζάππειο έπειτα από την τορπιλισμό των εμπορικών μας πλοίων. Ο βασιλιάς και οι κυβέρνηση αναγκαστικά συμφωνούν με τα μέτρα που παίρνουν οι Γάλλοι, όμως παράλληλα κάνουν προπαγάνδα ενάντιόν τους. Δεν ξέρω αν έρχονται μέχρι εσάς οι αντιβενιζελικές εφημερίδες. Στάζουν δηλητήριο.

Στάζουν δηλητήριο.

- Δυστυχώς, έρχονται. Τις φέρνουν οι «επίστρατοι». Τις διαβάζουν φωναχτά στα κρασοπουλεία και φανατίζουν τον κοσμάκη. Αποθεώνουν τον Κωνσταντίνο και διαπομπεύουν το Βενιζέλο. Φοβάμαι για το Μαστροπάν.

- Θα έχει φασαρίες και ο Αντρέας, ο Ταχυδρόμος; Είναι και κείνος βενιζελικός.

- Βενιζελικός είναι ο Αντρέας, όμως τον προστατεύει ο βουλευτής της ολιγαρχίας Τριανταφυλλάκος. Ήταν σωματοφύλακας του πριν σακατέψει το χέρι του στον πόλεμο του '97.

- Είναι τραγική η κατάσταση. Ας ελπίσουμε ότι οι Γάλλοι θα βάλουν τέλος στην αναρχία.

Είχε πέσει ο ήλιος όταν επέστρεψαν στο σπίτι. Ο καπετάν Ροκάκης, που πέρασε όλη τη μέρα στην ταβέρνα, γύρισε κουρασμένος και πήγε κατευθείαν στο κρεβάτι για ύπνο. Η Νικολέτα αγκάλιασε τον πατέρα της κατασυγκινημένη και ανήσυχη για την υγεία του.

- Είμαι καλά. Έχω έλκος στομάχου. Σοβαρή αλλά όχι θανάσιμη αρρώστια. Αντιμετωπίζεται με κατάλληλη διαίτα.

- Τι κάνει η μάνα μου;

- Η μάνα σου ξανάνιωσε. Μακαρίζει συνέχεια εσένα που της συμπαραστάθηκες και το θαυματοργό γιατρό που έβγαλε το διάολο από την μπάκα της.

Εκείνο το βράδυ το τραπέζι εμπλουτίστηκε με καλούδια που είχε στείλει ειδικά η Σταυρούλα για τους αναδόχους του Παντελή, τη Μαρία και το Σωκράτη.

«Α, ξέχασα», είπε ο Γιώργης και έβγαλε ένα τετράδιο από την τσέπη του παλτού του. Το έδωσε στο Σωκράτη λέγοντας:

- Ο Αριστείδης με το Νικήτα σου στέλνουν τα τραγούδια του χωριού που τους ζήτησες. «Τους ευχαριστώ πολύ!» ανέκραξε ο Σωκράτης και ξεφύλλιζε χαρούμενος το τετράδιο. Ήθελαν όλοι να μάθουν νέα για το χωριό και ο Γιώργης δεν πρόφταινε

να δίνει απαντήσεις.

- Ο Παντελής μεγαλώνει γρήγορα. Είναι πανέξυπνος και παίρνει άριστα στο σχολείο. Ο Βαγγέλης με τη Σταυρούλα προκόβουν. Το μέλι είναι απ' τα δικά τους μελίσινα. Έχουν αποκτήσει έξι κυψέλες. Τώρα το κρασοπουλείο τους έχει γίνει στέκι του Μαστροπάν και τον βενιζελικών. Τους φοβερίζουν οι «επίστρατοι». Όμως έτυχε ο αρχηγός τους να 'ναι πρώτος ξάδερφος του Βαγγέλη και τον προστατεύει. Ο παπα-Μελέτιος είναι συνετός σαν τον συχωρεμένο τον μπάρμπα του τον παπα-Γιάννη που πέθανε. Πηγαίνει και στα δυο κρασοπουλεία κι ενθαρρύνει και τους άλλους να κάνουν το ίδιο για να μην διχασθεί το χωριό, παρότι είναι ήδη διχασμένο. Ότι μικροδιαφορές είχαν πριν, τώρα τις κολλάνε στα κόμματα. Ο Μαστροπάν ήταν γραμματέας του χωριού. Οι «επίστρατοι» ζητούσαν να παραιτηθεί. Βρέθηκα κι εγώ σε δύσκολη θέση σαν πρόεδρος. Τον έπεισα να παραιτηθεί για ν' αποφύγουμε τις φασαρίες. Τώρα βάλανε έναν «επίστρατο» γραμματέα που 'ναι στουρνάρι κι αναγκάζομαι να συμβουλευόμαι κρυφά τον Μαστροπάν. Ο Αριστείδης με το Νικήτα γαμπρίζουν. Έχουν βάλει στο μάτι και τις κοπελιές τους αλλά περιμένουν να τελειώσει ο πόλεμος γιατί 'ναι σ' αποστράτευση με απεριόριστη άδεια. Η κουμπάρα η Στράταινα είναι σεκελισμένη. Δεν έχει πάρει γράμμα απ' τα παιδιά της που 'ναι στην Αμερική λόγω του πολέμου. Ούτε κι εμείς έχουμε πάρει απ' το Φώτη. Μακάρι να 'ναι καλά. Α, Μαρία και Σωκράτη, οι θυγατέρες των προβατίνων σας είναι καλά και κάνουν κι αυτές όμορφα αρνάκια σαν τις μανάδες τους. Λοιπόν, αυτά εν ολίγοις για το χωριό. Όλοι ρωτάνε για εσάς. Θα σας περιμένουμε στο πανηγύρι».

- Θα έρθουμε του χρόνου οπωσδήποτε. Πρέπει να 'χει τελειώσει ο πόλεμος μέχρι τότε. Εγώ έμαθα και κλαρίνο για να παίξω στο πανηγύρι, είπε ο Σωκράτης. Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Ο βασιλιάς και οι κυβέρνηση αναγκαστικά συμφωνούν με τα μέτρα που παίρνουν οι Γάλλοι, όμως παράλληλα κάνουν προπαγάνδα ενάντιόν τους. Δεν ξέρω αν έρχονται μέχρι εσάς οι αντιβενιζελικές εφημερίδες. Στάζουν δηλητήριο.